

Himrichsen: Maa det være mig tilladt at takke det høje Ministerium for de fremsatte Lovforslag, der tager Sigte paa Særforanstaltninger til Hjælp for Sønderjylland. Jeg vil tillade mig i Lighed med det ærede Medlem Hr. P. Mortensen at udtale Haabet om, at der ved de kommende Udvalgsforhandlinger maa være Mulighed for at tilvejebringe Midler til Igangsættelse af Arbejder, Arbejder, der kan medvirke til at lindre den store Nød, der hersker inden for den sønderjyske Arbejderbefolkning. Som allerede fremhævet af den højtærede Landbrugsminister ved Fremsættelsen af Lovforslaget har den gældende Lov i de forløbne 10 Aar ikke virket fuldt ud tilfredsstillende. Til Trods herfor er der ved Jordfordelingskommissionens Medvirken oprettet mellem 250 og 300 nye Brug, men der er langt igen. Der ligger store, omfattende Arbejder for paa det nævnte Omraade. Jeg tror, at de foreslaaede Ændringer vil bevirke, at der, naar det foreliggende Lovforslag forhaabentlig bliver ophøjet til Lov, vil komme mere Fart i Arbejdet, saaledes at naar denne Lov, der er foreslaaet at skulle ophøre ved Udgangen af 1939, en Gang ophører, vil Jordfordelingskommissionens Arbejde i det store og hele være gennemført. Den meget humane Bestemmelse i § 2, ifølge hvilken et Mindretal skal bøje sig for et Flertal, vil formentlig virke fremmende paa hele Jordfordelingsproblemet, ligesom de andre Bestemmelser i §§ 3—4—5 vil lette Kommissionens Arbejde i betydelig Grad. Idet jeg henviser til den udførlige Redegørelse, som den højtærede Landbrugsminister gav ved Lovforslagets Fremsættelse, og hvis Indhold jeg fuldt ud kan tiltræde, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Chr. Ernst Christensen: Det foreliggende Forslag til Lov forfølger samme Formaal som den Lov med samme Titel, som den her foreslaaede Lov skal afløse, nemlig Lov Nr. 86 af 29. Marts 1924. Den uheldige Jordfordeling, som den gamle Lov skulde raade Bod paa, eksisterer stadig, og selv om der er gjort et godt og anerkendelsesværdigt Arbejde — saa vidt jeg ved, er der magelagt et Areal paa mellem 12 000 og 13 000 ha i den forløbne Tid —, er der dog endnu mange Tusind Hektarer tilbage, som burde ombyttes.

De store Landboreformer blev kun mangelfuldt gennemført i Sønderjylland, hvor det paa Grund af de mange forskellige Skyldmaal og Besiddelsesformer, de mange Territorialgrænser, halvt private og halvt

politiske, næsten var umuligt at gennemføre Reformer. Der er store Omraader i Midt- og Vestlandet og ogsaa paa Østkysten, f. Eks. i Løjt Sogn i Aabenraa Amt, hvor Jordfordelingen er højt uheldig, og hvor der kun har fundet Udstykning og Udskiftning Sted i meget ringe Grad, vel nærmest paa Grund af den tidligere Græsmarksdrift, som ikke gjorde en Omlægning saa paakrævet som nu.

Med den eksisterende Jordfordeling er det næsten umuligt at drive Landbrug efter de nu paakrævede Driftsformer med udvidet Mælkeribrug o. s. v. Værdien af et Læs Gødning eller Roer, der skal køres en halv Mil, er jo næsten givet ud i Transporten. Der er derfor god Brug for det foreliggende Lovforslag, der paa nogle Punkter adskiller sig væsentligt fra den nuværende Lov.

I § 1, der er Formaaalsparagraffen, stilles et Beløb paa 100 000 Kr. til Raadighed for Jordfordelingskommissionen. Det skal være en Driftskapital, staar der i Lovforslaget, og jeg forstaar derved en Mellemkapital, der gør det muligt at erhverve Arealer og Ejendomme, til deres Afhændelse kan foregaa.

§ 2 er en helt ny Paragraf, som ikke findes i den nuværende Lov, efter hvilken Ombytning og Omlægning kun kan ske ad frivillig Vej. Den indfører et helt nyt Princip i denne Lovgivning, nemlig dette, at hvor der kan ske en hensigtsmæssig Jordfordeling, som kan være til Gavn for en Række Lodsejere, men som ikke kan gennemføres, fordi en enkelt eller flere Lodsejere sætter sig derimod, kan Kommissionen, naar den finder det rigtigt, og naar 66 pCt. af Lodsejerne, repræsenterende 66 pCt. af den omhandlede Jords Værdi, er stemt for Ombytningen, forelægge Sagen for en overordnet Kommission. Denne overordnede Kommission behandler da Sagen efter Reglerne i Lov om Landvæsenskommissioner og Overlandvæsenskommissioner og kan gennemføre den, dog kun, naar der tildeles hver enkelt Lodsejer et Areal, der svarer til det, han hidtil har haft, og er af lige saa god Beliggenhed og Beskaffenhed og med tilfredsstillende Vej- og Adgangsforhold.

Vi ved, at naar det drejer sig om Vands Afledning eller Anlæg af nye Veje, kan en enkelt Mand ikke stille sig i Vejen for en rimelig og fornuftig Ordning, og jeg skal villigt indrømme, at der er meget, der taler for en Bestemmelse som den her foreliggende. Men Jord er nu engang noget for sig selv, og selv om en Mark ligger uheldigt og ikke er af særlig god Bonitet, kan den være knyttet til Gaarden og Slægten med stærke